

ἀθρόον ἐμπίπτουσιν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης,
 δὴ τότε περ Λείανδρος ἐθήμονος ἐλπίδι νύμφης
 δυσκελάδων πεφόρητο θαλασσαίων ἐπὶ νώτων.
 ἤδη κύματι κῆμα κυλίνδετο, σύγχυτο δ' ὕδωρ,
 315 αἰθέρι μίσγετο πόντος· ἀνέγρετο πάντοθεν ἠχὴ
 μαρναμένων ἀνέμων· Ζεφύρω δ' ἀντέπνεεν Εὖρος
 καὶ Νότος ἐς Βορέην μεγάλας ἐφέηκεν ἀπειλάς·
 καὶ κτύπος ἦν ἀλίαστος ἐρισμαράγοιο θαλάσσης.
 αἰνοπαθῆς δὲ Λέανδρος ἀκηλήτοις ἐνὶ δίναις
 320 πολλάκι μὲν λίτανευσε θαλασσαίην Ἀφροδίτην,
 πολλάκι δ' αὐτὸν ἄνακτα Ποσειδάωνα θαλάσσης
 Ἀτθίδος οὐ Βορέην ἀμνήμονα κάλλιπε νύμφης·
 ἀλλὰ οἱ οὔτις ἄρηγεν, Ἔρως δ' οὐκ ἤρκεσε Μοίρας.
 πάντοθι δ' ἀγρομένοιο δυσάντει κύματος ὄρμῃ
 325 τυπτόμενος πεφόρητο, ποδῶν δέ οἱ ὤκλασεν ὄρμή,
 καὶ σθένος ἦν ἀδόνητον ἀκινήτων παλαμάων.
 πολλὴ δ' αὐτόματος χύσις ὕδατος ἔρρεε λαιμῶ,
 καὶ ποτὸν ἀχρήστον ἀμαιμακέτου πῖεν ἄλμης·